

Derbyhuumaa Tukholmassa

Sinikaarti teki elokuun alussa vuotuisen opintomatkinsa Tukholman paikalliskamppailuun. Jälleen kerran kohteena oli – tottakai – Hammarbyn ottelu. Tällä kertaa vastassa oli AIK.

Matkaan lähdettiin heti Hämeenlinna –pelin jälkeisenä päivänä, sunnuntaina. Sinipaitojen hyvä esitys nosti tietysti matkaan lähdön tunnelmaa. Laiva lähti Helsingistä kello 17.00 kohti Tukholmaa. Itse peli oli maanantaina. Liput oli hankittu jo hyvissä ajoin, sillä Tukholman paikalliskamppailut vetävät lähes poikkeuksetta yli 30000 katsojaa. Laivalla vietetyn kostean yön jälkeen edelleen humalaiset 4 kaartilaisista astuivat kansankodin kamaralle. Viime vuoden tapaan majoituimme hyväksi toteamaamme Zinkensdammin retkeilymajaan. Tosin retkeilymajan ollessa täynnä, saimme hotellihuoneen televisioineen ja pehmeine sänkyineen retkeilymajahintaan. Tosin kaksi ensikertalaista muilutettiin armeijatyylisiin varavuoteisiin.

Tämän jälkeen vuorossa oli Tukholman jalkapalloputiikkien kiertelyä ja yleistä beetin feelausta. Taidettiin syödäkin jossain välissä, juomapuoli oli tottakai laivan tax free ansiosta hallussa. Ennen ottelupaikalle siirtymistä ostimme paikalliset iltapäivälehdet, joiden kattavat paikallispeleinnakot kertoivat illan ottelun asetelmista. Hammarbytä pidettiin alkukauden hyvien esitysten perusteella hienoisena ennakkosuosikkina. Sen sijaan AIK oli muutamassa viime pelissä kompastellut. Tosin Råsundan kummituksen epäiltiin iskevän jälleen - Hammarby ei ollut voittanut paikallispelejä Råsundalla sitten vuoden 1999.

Viime vuodesta viisastuneena päätimme matkata Råsundalle Solnaan Hammarbyn kannattajien tilausjunalla Södra stationilta. Ennen matkaan lähtöä hengailimme kuitenkin muiden Bajenin kannattajien kanssa Medborgarplatsenin lähellä sijaitsevassa puistossa. Oli hienoa katsella satojen bajareiden valmistautumista yhdessä otteluun. Tulipa siinä itsekkin kumottua muutama olut.. Jalkapallokulttuuria. Fiilis oli korkealla, kun lähdimme Södermalmista junalla – laulut raikasivat koko matkan ajan. Laulu vain yltyi, kun saavuimme Solnaan, josta monituhapäinen kannattajajoukko marssi Råsundan stadionille. Paikkamme stadionilla olivat aivan Bajenin kannattajien keskellä. Siitä olikin hyvä tarkkailla fanaattisimpien kannattajien, kuten Hammarby Ultras:n menoa.

Ottelun alkuun olivat molempien joukkueiden kannattajat järjestäneen tifon. Hammarbyn kannattajien paikoille oli jaettu kartongin palaset, joista muodostui mosaiikkimainen kuvio. AIK:n kannattajien tifo oli astetta parempi ja hienempi. Liehuipa AIK:n kannattajien päädyssä Råsundaspöketkin. Tunnelma oli korkealla ja äänivalli oli niin paksu, että lahkeet lepattivat. Itse ottelusta voi jokainen lukea vaikkapa molempien joukkueiden kotisivuilta. Hammarby voitti ansaitusti 1-3, ja Råsundaspöket haihtui ilmaan samantien. Tunnelma Hammarbyn kannattajien katsomossa tietysti katossa, varsinkin pelaajien tullessa kiittämään kannattajiaan. Heti ottelun jälkeen Hammarbyn avainpelaajia haastateltiin kannattajien katsomon edessä. Jalkapallokulttuuria.

Ottelun jälkeen suuntasimme hotellille tankkaamaan, sillä alkoholipitoisuus veressä alkoi hälyttävästi laskea – ottelussa ei nimittäin saa kuin ykkösolutta. Paluumatkalla

matkustusmuotona oli metro, joka olikin ääriään myöten täynnä Hammarbyn kannattajia. Tunnelma oli varsin riehakas, itseasiassa pelkäsimme junan hajoavan matkalla. Tappiosta pettyneitä AIK:n kannattajia näkyi siellä täällä metroasemilla. AIK:n kannattajat saivat kyllä kuulla tappiostaan laulujen muodossa. Onneksi mellakkapoliisit olivat kannattajien välissä estämässä pahemmat kahakat ja provosoinnit. Hotellilla käynnin jälkeen suuntasimme vielä Södermalmin keskustaan haistelemaan tunnelmaa.

Hyvin nukutun yön jälkeen käväisimme vielä mm. vanhan kaupungin Tifo Supportissa, jossa tuli vietettyä aikaa hieman pidempäänkin. Kaikenlaista tavaraa tarttui tietenkin mukaan. Edessä oli enää kotimatka, mutta tunnelman hiipumisesta ei ollut tietoaakaan, vielä oli riehakas yö laivalla edessä.

Reissu oli jälleen varsin onnistunut. Hieman surullisena täytyy jälleen todeta, että lahden takana ollaan valovuosi jalkapallokulttuurissa edellä. Toisaalta nämä matkat vain innoittavat enemmän tekemään jotain myös suomalaisen jalkapallokulttuurin eteen. Mitään syytä sille, miksi täälläkin ei voisi olla jonain päivänä peleissä yhtä hieno tunnelma, ei ole. Eteenpäin mennään, pienin mutta varmoin askelin.

Ai niin, Antti Pohja pääsi kentälle muutama minuutti ennen loppua. Ato pääsi palloon pari kertaa, mutta järjesti siinä ajassa jo ihan hyvän maalipaikan.

A-K-M-B